

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120283469
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:6120283469.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, IČO: 37927795, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto proti žalovanému: Y. B., O.. XX.X.XXXX, U. XXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 12.756,22 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Strany sporu **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica domáhal v upomínacom konaní vydania platobného rozkazu, ktorým súd určí žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 12.756,22 eur s prísl. titulom nesplateného úveru.
2. V odôvodnení žaloby uviedol, že jeho právny predchodca VÚB Banka, a. s. so sídlom v Bratislave uzavrel Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 26. 9. 2016 pod č. 2126042221 (ďalej len ako „úverová zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 14.320,- eur. Tento sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok.
3. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaný svoj záväzok pravidelne uhrádzať mesačné splátky neplnil riadne a včas, preto právny predchodca ho vyzval na úhradu omeškaných úverových splátok spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Napriek písomnej výzve žalovaný svoj dlh nezaplatil, preto banka v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami vyhlásila okamžitú predčasnú splatnosť úveru dňa 7. 8. 2017.
4. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 14. 8. 2017 v súlade s čl. VOP s označením „Doručovanie a vyhlásenie klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, dostal sa voči banke od 22. 8. 2017 do omeškania so zaplatením dlhu s príslušenstvom.
5. Dňa 19. 11. 2019 žalobca uzatvoril s VÚB, a. s. zmluvu o postúpení pohľadávok, kde bola banka postupcom a žalobca postupníkom, na základe ktorej bola pohľadávka voči žalovanému postúpená žalobcovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 2. 9. 2019. Po tomto dátume žalovaný zaplatil sumu 150,- eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Nakoľko tento k zaplateniu nepristúpil,

žalobca si uplatňuje svoj nárok predmetnou žalobou. Žalovaná suma pozostáva z nesplatenj dlžnej istiny úveru 12.756,22 eur s príslušnými zákonnými úrokmi z pôvodnej dlžnej sumy 12.906,22 eur od 22. 8. 2017 do 2. 12. 2019 a s 5 % ročným úrokom zo zvyšnej dlžnej sumy 12.756,22 eur od 3. 12. 2019 do zaplatenia.

6. Upomínací súd vydal dňa 12. 5. 2020 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odôvodnený odpor. V jeho odôvodnení uviedol, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva čo do dôvodu a výšky a navrhuje žalobu zamietnuť. Vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že tento subjekt nemá bankovú licenciu. S poukazom na § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a na § 92 ods. 8 Zákona o bankách, kde proti sebe stoja dve právne normy, a z ktorých vyplýva, že Občiansky zákonník nepripúšťa postúpenie pohľadávky banky na inú osobu, ako banku, k čomu poukázal príkladne na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v rozsudku sp. zn. 6Co/58/2016 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014.

7. Zároveň nedostatok aktívnej legitímácie odôvodnil citáciou § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, k čomu uviedol, že ak je postúpenie pohľadávky v rozpore s týmto zákonným ustanovením, je predmetný právny úkon neplatný.

8. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania, k čomu však neuviedol bližšiu a relevantnú argumentáciu s aplikáciou zákonného ustanovenia na daný prípad. V ďalšej časti odôvodnenia odporu navrhol, aby súd sa zaoberal otázkou, či predmetný úver nie je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 a § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. s tvrdením, že žalovaný v predmetnej zmluve koná v rozpore so zákonom a klame žalovaného v texte zmluvy. Ďalej uviedol, že žalobca matematicky nepreukázal odôvodnenie finančného nároku, akým výpočtom dospel k žalovanej sume, namietal, že predmetná zmluva má právnické pasce, ktoré bežný spotrebiteľ nemôže identifikovať. Nepreukázal výpisom z bankového účtu, že skutočne žalovanému poskytol sumu 14.320,- eur. Dokonca ani nepreukázal reálny dôkaz o výške poskytnutej pôžičky (koľko stiahol na svoj poplatok, alebo prvú splátku, či zazmluvnená výška úveru bola totožná s reálne požičanou čiastkou úveru). Podľa výpočtu žalovaného z poskytnutého úveru 14.320,- eur po odpočítaní uhradenej čiastky žalovaným vo výške 2.673,56 eur by mal žalovaný vrátiť žalobcovi 11.646,44 eur. Takúto sumu by žalovaný, pokiaľ by súd nárok žalobcu uznal, mienil platiť v splátkach po 100,- eur. V ďalšej časti odporu žalovaný uvádzal zákonné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, či už ustanovenia Občianskeho zákonníka, Zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Civilného sporového poriadku. Navrhol, aby súd od žalobcu vyžiadal dôkazy preukazujúce, ako zisťoval a overoval schopnosť žalovaného splácať úver (aj vzhľadom na jeho vysoký vek) a aby žalobca stručne vyčíslil vzájomné plnenia istiny úrokov a poplatkov medzi spornými stranami.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že tento považuje za neodôvodnený s chýbajúcou oporou v zákone a v skutkovom stave. Svoj nárok považuje za dôvodný a preukázaný. Tvrdenia žalovaného považuje za účelové s cieľom sa vyhnúť plneniu svojho záväzku.

10. Žalovaný v duplike zotrval na svojom stanovisku vyjadrenom v odpore. Predovšetkým namietal opakovane vecnú legitímáciu žalobcu, ktorý nemá bankovú licenciu a navrhol, aby sa súd zaoberal otázkou, aké komplexné informácie mal žalobca (mal na mysli banku - právneho predchodcu žalobcu) o žalovanom k dispozícii pri zisťovaní a overovaní schopnosti žalovaného splácať úver. V závere uviedol, že ak súd žalobu nezamietne, žalovaný matematicky a logicky uznáva dlžnú čiastku len čo do výšky 11.646,44 eur, ktorú žiada splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur do celkového splatenia.

11. Po písomných vyjadreniach strán sporu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave dňa 2. 9. 2020 navrhla, aby ju súd pribral do konania na strane žalovaného. Uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 10. 2020, súd tento návrh zamietol, resp. nepribral predmetné združenie do konania s dôvodu rozporu s ustanovením § 95 ods. 1 C.s.p. (nebol predložený súhlas žalovaného, na ochranu ktorého mienilo združenie v konaní vystupovať).

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. 10. 2020, ktorého sa strany sporu nezúčastnili, svoju neúčast písomne ospravedlnili. Trvali na svojich doterajších písomných prejavoch. Žalobca doplnil odôvodnenie v časti, kde nesúhlasil so vznesenou námietkou nedostatočnej aktívnej legitímácie o odkaz na rozsudok NS SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11. 6. 2003, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez

ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“

13. V zmysle ustanovení § 180 C.s.p. súd pojednával a vo veci rozhodol za neprítomnosti strán sporu.

14. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 7 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

23. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

24. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu (§ 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov, § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov).

25. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

26. Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Okruh sporových strán vymedzuje procesné právo. To, kto je v konaní vecne legitimovaný (aktívne či pasívne), vymedzuje právo hmotné. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

28. Poučenie strany o vecnej legitímácii je teda poučením hmotnoprávnym, kým súd zmysle ust. § 160 C.s.p. má povinnosť poučovať procesné strany o ich procesných právach a povinnostiach. Poučenie o hmotnom práve nie je súd povinný, ani oprávnený poskytnúť. Procesnoprávne poučenie žalovanému ako spotrebiteľovi bez právneho zástupcu poskytnuté súdom bolo.

29. V prvom rade sa teda súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, teda otázkou či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom. Nedostatočnosť aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bola predmetom vznesenej námietky žalovaného a jedným z dôvodov uvádzaných v odpore, pre ktorý žalovaný navrhoval žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. K predmetnej otázke súd uvádza nasledovné:

30. Úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľským úverom, ktorý bol žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý Poštovou bankou, a. s., ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Z dôkaznej listiny predloženej žalobcom - Zmluvy o postúpení pohľadávok, súd vzal za preukázané, že predmetná pohľadávka bola postúpená na žalobcu

dňa 19. 11. 2019, pričom podľa podacieho hárku vystaveného bankou a predloženého v tomto konaní žalobcom spolu so žalobou, bolo oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 27. 11. 2019 žalovanému aj doručované. V danom prípade žalobca preukázal aspoň zaslanie tohto oznámenia.

31. Na predmetné postúpenie pohľadávky je nutné aplikovať vyššie citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, teda skúmať či boli splnené podmienky právneho predchodcu žalobcu na postúpenie nezaplatenej časti pohľadávky z úveru postupníkovi, teda skutočnosť že: a) dlžník nespĺnil riadne a včas jednu splatnú splátku istiny úveru alebo úrokov, b) jeho omeškanie trvá dlhšie ako tri mesiace, c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Táto zmena sa však nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich mu zo záväzku, preto pre platnosť postúpenia nie je potrebný dlžníkov súhlas. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky bolo zabrániť zhoršeniu právneho postavenia dlžníka, najmä ak sa jedná o spotrebiteľa. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky predpisuje písomnú formu a zároveň § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka podmienky po splnení ktorých k cesii môže dôjsť. Písomná výzva veriteľa dlžníkovi je jedným z hlavných predpokladov pre postúpenie (cesiu) bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu, keďže postúpením pohľadávky do existujúceho záväzku namiesto pôvodného veriteľa vstúpi veriteľ nový. Ďalším z predpokladov je dlžníkovu následné nepretržité omeškanie trvajúce dlhšie ako tri mesiace.

32. Žalobca ako prílohu žaloby predložil súdu už vyššie popísané oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27. 11. 2019 s priloženým podacím hárkom o jeho doručovaní dlžníkovi.

Ďalej predložil výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 8. 8. 2017 adresovanú VÚB Bankou dlžníkovi Dušanovi Holubovi, k čomu nepripojil podací hárok preukazujúci expedovanie, resp. doručovanie tejto výzvy.

Ďalšou dôkaznou listinou bola písomnosť zo dňa 7. 7. 2017 s názvom - 3. upomienka - pokus o zmier, adresovaná dlžníkovi Y.R. B. VÚB Bankou, v ktorej sa uvádza, že napriek predchádzajúcim upomienkam dlžník neuhradil záväzky plynúce z predmetnej zmluvy o úvere, takže ku dňu upomienky banka eviduje pohľadávku po lehote splatnosti, ktorá je celkovo vo výške 775,01 eur, z čoho istina činí 279,23 eur, úroky 450,04 eur, úroky z omeškania 1,44 eur a poplatky 44,30 eur. Dlžník bol vyzvaný na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s poučením, že v opačnom prípade bude požadovať vrátenie poskytnutej sumy z úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti a zároveň banka dlžníka upozornila o práve banky odstúpiť od zmluvy o úvere. Žalobca nepredložil súdu podací hárok preukazujúci expedovanie, resp. doručovanie tejto výzvy.

Ďalej predložil súdu predžalobnú výzvu vyhotovenú žalobcom adresovanú žalovanému zo dňa 2. 3. 2020 a podací hárok o expedovaní, resp. doručovaní tejto výzvy.

33. Vykonaným dokazovaním za použitia vyššie predložených dôkazov žalobcu súd zistil, že žalobca v tomto konaní nepreukázal, žeby jeho právny predchodca si splnil podmienky požadované v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, predovšetkým čo sa týka doručenia upozornenia spotrebiteľa pri omeškaní so splatením splátok viac ako 3 mesiace, že v lehote nie kratšej ako 15 dní uplatní práva na zosplatenie úveru. Predložil súdu iba 3. upomienku - pokus o zmier a výzvu na zaplatenie pohľadávky vo výške 775,01 eur, a to bez dokladu svedčiacom o jeho doručovaní, resp. expedovaní, teda k tomuto dôkazu nepredložil aspoň podací hárok (tak, ako v prípade predžalobnej výzvy a oznámenia o postúpení pohľadávky), teda nepredložil dôkaz o existencii a doručení upozornenia spotrebiteľa pri omeškaní so splatením splátok o viac ako 3 mesiace a s poučením, že v zákonnej lehote uplatní právo na zosplatenie úveru. Nepredložil dôkaz ani o doručovaní výzvy na predčasné zosplatenie úveru. Na základe uvedeného súd v závere konštatuje, že právny predchodca žalobcu nepreukázal, že boli splnené predpoklady zosplatenia úveru. Na základe uvedeného je zrejmé, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k platnému predčasnému zosplateniu predmetného úveru a následnému platnému postúpeniu pohľadávky, preto súd žalobu z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie v celom rozsahu zamietol. Pri svojom rozhodovaní vychádzal aj zo záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018, na odôvodnenie ktorého v tomto konaní odkazuje a z ktorého vyplýva, že predmetná zmluva o postúpení je neplatným právnym úkonom aj pre jej rozpor so zákonom podľa ust. § 39 Obč. zákonníka.

34. Tvrdenie žalobcu v jeho poslednom písomnom vyjadrení, že postačuje preukázanie aktívnej vecnej legitímácie relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom s odkazom na rozsudok NS SR pod sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11. 6. 2003 je pre toto konanie už nepoužiteľné, nakoľko

neskoršia judikatúra vyššie citovaná v uvedenom rozsudku sa nestotožňuje už so závermi predmetného rozsudku, ktorý je o 15 rokov starší. V spotrebiteľských veciach a vo veciach posudzovania jednotlivých právnych úkonov v súvislosti s úverovými zmluvami sa judikatúra vyvíjala v súlade s praxou a súd preto ako záväznú musí brať do úvahy novšiu judikatúru. Navyše v žalobcom citovanej judikatúre sa súd nezaoberal otázkou posudzovania dôkazov podľa § 53 ods. 8 a 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzatvárania zmlúv, v súvislosti s doručovaním predmetných výziev, tak ako tomu bolo v tomto konaní.

35. Nakoľko žaloba bola zamietnutá pre nedostatočnú aktívnu legitimáciu, dôvodnosťou ďalších námietok žalovaného v odpore sa súd nezaoberal. V závere súd považuje za potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca mal možnosť pri písomných vyjadreniach postupom podľa § 167 ods. 3, 4 C.s.p. dopĺňať dôkazy okrem tých, ktoré boli predložené k žalobe, nakoľko žalovaný stále zotrval na vznesenej námietke nedostatočnej aktívnej legitimácie. Súd má zato, že pokiaľ žalobca sám nedisponoval relevantnými dôkazmi preukazujúcimi splnenie postupu banky v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, mal dostatočný časový priestor na to, aby tieto dôkazné listiny od právneho predchodcu - postupcu, zabezpečil. Nakoľko však žalobca v tomto konaní neprodukoval relevantný dôkaz, ktorým by preukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu, a preto či už z nebanlivosti jeho, alebo právneho predchodcu, došlo v danom prípade k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu. Nie je úlohou súdu, aj keď sa jedná o spotrebiteľskú vec, vyzývať žalobcu na predloženie relevantných dôkazov, ktoré má žalobca povinnosť predložiť na svoju obranu spolu so žalobou podľa ustanovení § 167 ods. 2 C.s.p. prípadne v ďalších písomných vyjadreniach podľa § 167 ods. 3, 4 C.s.p., čo sa v danom prípade nestalo. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žiadnej strane ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca bol v konaní neúspešný a žalovaný náhradu trov konania nepožadoval. V odpore, ako aj v ďalších písomných vyjadreniach len uvádzal, že odmieta platiť akékoľvek trovy konania žalobcovi. Navyše žalovanému žiadne trovy nevznikli. V konaní nebol zastúpený advokátom, ani inou splnomocnenou osobou a pojednávania sa osobne nezúčastnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.